

at tiltræde. Men det er ingenlunde udelukket, at det Tidspunkt kan komme, hvor ogsaa Tanker af den Art er modne til Lovgivning. Meget er begyndt, uden at Lovgivningen har fundet det fornødent at tage Del i Ordningen, og det er endt med, at alle har krævet, at Lovgivningen skulde tage Del deri.

Under Omtalen af Samarbejdet mellem de to Partier, der altsaa har udgjort Fler-tallet i det høje Ting i dette Aar, har selvfølgelig baade det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalt deres Bekymring over dette Samarbejdes Form og henvist til, at der jo er mange Stridigheder mellem disse Partier, og at Kritik, ofte voldsom Kritik, er kommet til Orde i Pressen baade fra den ene og fra den anden Side imod den anden Part i dette Flertal. I saa Henseende adskiller det, der foregaar for Øjeblikket, sig ikke fra, hvad der foregik i den Neergaardske Periode, hvor den samme voldsomme Pressekam-pagne kunde foregaa forud for et nøje Samarbejde i Rigsdagen. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at der er en afgørende Forskel paa det Samarbejde, der har fundet Sted mellem de to Partier i Aar, og det Samarbejde, der fandt Sted mellem to Partier i den foregaaende Periode. Under de politiske Angreb, der i den Neergaardske Periode blev rettet mod Ministeriet Neergaard, benyttede det konservative Parti altid Stillingen til at gøre deres Tilsagn om Tilslutning til en Dagsorden, som fik Flertal her i Tinget, betinget af noget andet. De gjorde næsten altid deres Tilsagn betinget af en eller anden Foranstaltning paa Toldbeskyttelsens Omraade. Hver Gang Ministeriet var i Havsnød, hver Gang det syntes at skulle blive skyllet op paa den Strand, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard saa for sine Øjne nu, stillede de Konservative Betingelser for Redningsarbejdet, Betingelser, som undertiden, hvad vi har drøftet, kom i afgjort Strid med Lovgivningen om, hvad man kan forlange af den, der er stedt i Nød.

Men saadan har Forholdet ikke været under det Samarbejde, der har fundet Sted her. De Dagsordener, der har været stillet ved forskellige Lejligheder, ialt tre i denne Samling, har alle haft en saadan Karakter, at de, hvis de havde faaet Flertal, vilde have medført en Ministers eller hele Ministeriets Tilbagetræden, og under disse Dagsordens-storme, som har dannet en glimrende Illustration til den foregaaende Tids Forargelse over, at nu og da ganske betydningsfulde Begivenheder i vort Land blev gjort til Gen-

stand for politiske Diskussioner og Dagsordensdebatter, har der overhovedet ikke været stillet Betingelser for disse Dagsordeners Vedtagelse, ja, der har overhovedet ikke været nogen Forhandling nødvendig om Formen for disse Dagsordener. De Konservative og Venstre skulde altid være uendelig længe om at udspekulere Formen for disse Dagsordener, for at de Konservative skulde føle sig tilfredse. Det er i Aar ordnet ganske selvfølgelig og naturligt, saaledes at det høje Ting har sagt rent og klart om disse Spørgsmaal, hvad der skulde siges. Hvis saadanne tre Dagsordener som disse: om Valglovsspørgsmaal, om Betaling af Skat som Betingelse for Valgret, om en Ministers anbefaling, var kommet for i den Neergaardske Tid, var de utvivlsomt blevet fulgt af et Toldlovsforslag her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard beskæftigede sig med Spørgsmaalet om nye Konstellationer og kom til det for ham beroligende Resultat, at nye Konstellationer ikke er nær forestaaende. Gang paa Gang mener det ærede Medlem det nødvendigt at berolige sig selv med at sige: Der er ingen Fare paa Færde for, at jeg skal blive ene. Det ærede Medlem ved nok, at det er ikke godt for de Konservative at være ene, og derfor sætter han i enhver Henseende sin Lid til, at nye Konstellationer ikke er nær forestaaende. Den, der ser paa denne Samling, maa utvivlsomt ogsaa give ham Ret i, at der ikke er foregaaet politiske Bevægelser som i nogen høj Grad tyder paa saadant. Det forekommer mig, at Partiet Venstre i denne Samling i det store og hele har valgt at indtage en afventende Holdning. De har, hvad der er klart for enhver, søgt at komme saa fjernt fra de Konservative som muligt. Kun hvor de af tidligere Politik var bundet dertil, har de staaet i den samme Stilling som i Perioden 1920—24. I hvor høj Grad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mindes den foregaaende Konstellation med Ubehag og Ængstelse, giver han — vist uden selv at vide det — et levende Udtryk i den Maade, hvorpaa han omtaler Sveskerne. Han vender stadig tilbage til Sveskerne og finder stadig nye haanlige Ord for dem. Den store Sveskeanstrengelse, hed det i Dag. Men hvad er nu Grunden til, at det ærede Medlem stadig vender tilbage til disse Svesker? Jeg tror, at den simple Grund er den Erfaring, som det ærede Medlem har gjort af Sandheden af et gammelt Ord, som, let omskrevet, i dette Tilfælde maa hedde: Naar man spiser Svesker med de Konservative, faar man Stenene i Øjnene. Resultatet af det ærede